

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421202641
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6421202641.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu: MB COLOURS s.r.o., IČO: 51846098, so sídlom v Novej Bani, Štúrova č. 801/36, zastúpeného Mgr. et Mgr. Líviou Šouc Kostovou, advokátkou so sídlom v Žiari nad Hronom, Pod Donátom č. 5, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo C., D. XXX, zastúpenému právny zástupcom SUCHÝ & PARTNERS s.r.o., IČO: 52826791, so sídlom v Banskej Bystrici, Horná č. 13, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Tomáš Suchý, PhD., advokát a konateľ, o zaplatenie 2.041,20 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 19Csp/62/2021-148 zo dňa 31.05.2022, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu (prvý výrok) **p o t v r d z u j e.**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie (druhý výrok) **m e n í t a k,** že žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania žalovaného pred súdom prvej inštancie.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok) a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (druhý výrok).

1.2 V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.08.2021 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.041,20 € s príslušenstvom z titulu neuhradeného zostatku odplaty za vykonanie diela podľa zmluvy o dielo; v žalobe poukázal na to, že medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom bola v septembri roku 2018 uzatvorená zmluva o dielo, ktorej predmetom bol zo strany žalobcu záväzok vykonať maliarske práce v nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného so súp. č. XXX nachádzajúcej sa v k. ú. E., v ktorej žalovaný prevádzkuje reštauráciu F. a záväzok žalovaného uhradiť žalobcovi dohodnutú odplatu v sume 3.121,20 €; žalovaný z dohodnutej odplaty uhradil žalobcovi sumu 1.080,- €, pričom v súčasnosti žalobca eviduje voči žalovanému dlžnú odplatu v sume 2.041,20 €.

1.3 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného nespornými skutkovými tvrdeniami strán a vykonaným dokazovaním, podľa ktorého „medzi stranami sporu došlo v období septembra 2018 k uzatvoreniu ústnej zmluvy o dielo, na základe ktorej sa žalobca ako zhotoviteľ zaviazal pre žalovaného ako objednávateľa vymaľovať priestory prevádzky reštaurácie F. a žalovaný sa zaviazal za to uhradiť žalobcovi odplatu; medzi stranami sporu zostala sporná tá skutočnosť, či bola medzi nimi ústne dojednaná výška odplaty; žalobca tvrdil, že odplata bola dojednaná v sume 3.121,20 € a žalovaný tvrdil, že odplata medzi nimi dojednaná nebola; žalobca sa pôvodnou žalobou podanou dňa 22.01.2019 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom domáhal úhrady danej odmeny voči spoločnosti F. - A. G. (ktorej je žalovaný jediným spoločníkom a konateľom), ktorá žaloba mu bola po postúpení spisu na miestne príslušný Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní 24Cb/11/2019 rozsudkom zo dňa 18.02.2020 zamietnutá pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie žalovaného v uvedenom konaní; predmetné rozhodnutie bolo potvrdené aj odvolacím súdom rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob/40/2020 zo dňa 30.09.2020; následne sa žalobca domáhal úhrady danej odplaty v tomto súdnom konaní voči žalovanému ako fyzickej osobe; pred podaním žaloby žalobca žalovaného vyzval výzvou zo dňa 09.07.2021 na zaplatenie dlžnej sumy 2.041,20 € v lehote do 3 dní od doručenia danej písomnosti; danú výzvu žalobca žalovanému doručoval do sféry jeho dispozície na adresu jeho trvalého pobytu dňa 09.07.2021 (podací hárok č. EPH 245396468)“; zo spisu sp. zn. 24Cb/11/2019 súd zistil, že „konateľ obchodnej spoločnosti žalobcu H. B. nar. XX.XX.XXXX na súdnom pojednávaní konanom dňa 21.11.2019 uviedol, s p. B. sa poznajú 30. rokov; vždy keď sa išlo niečo maľovať stretli sa v príslušnej prevádzke, ktorá sa mala vymaľovať s tým, že on ako poskytovateľ služieb nemá vedomosť, či p. B. vlastní nejaké budovy alebo nie; vždy sa to robilo pre príslušnú prevádzku, keď sa maľovala kaviareň I., tak bol vyplácaný z pokladnice kaviarne I.; podobný problém ako sa v súčasnosti rieši bol aj pri vymaľovaní prevádzky p. B. vo Vyhniach, kde mu za práce na terase p. B. vyplatil len cenu materiálu, avšak neuhradil mu cenu prác, pretože podľa jeho názoru uvedené práce nemali takú hodnotu, ako si vyfakturoval p. B. s tým, že potom dva roky pre p. B. nepracoval z tohto dôvodu, avšak prišli za ním, že potrebujú súrne vymaľovať prevádzku kaviarne I. ako aj reštauráciu F.; boli dohodnutí, že sa bude platiť všetko naraz a v hotovosti, avšak vznikol problém, ktorý už bol popisovaný a z toho dôvodu bola následne vystavená faktúra; keby mal p. B. problém s vystavenou faktúrou, mal to povedať p. B. 02.10., keď dokončoval práce na peci na pizzu“; súčasne oboznámením spisu sp. zn. 24Cb/11/2019 súd zistil, že „konateľ obchodnej spoločnosti žalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, na súdnom pojednávaní konanom dňa 21.11.2019 uviedol, že sa so štatutárnym zástupcom žalobcu pozná už vyše 10 rokov; mali kamarátsky vzťah; už predtým preňho žalobca pracoval a to z toho dôvodu, že štatutárny zástupca žalovaného vlastní niekoľko prevádzkarní, ktoré už žalobca predtým maľoval; s jeho prácou bol spokojný; neboli žiadne námietky voči jeho práci; z uvedeného dôvodu ho štatutárny zástupca žalovaného ako fyzická osoba požiadal v kaviarni I. J., či by mal čas mu vymaľovať aj priestory F. - A., ktorú mal prevziať po svojej sestre, kde sa dohodli, že potom keď budú mať kľúče tak pôjdu pozrieť rozsah prác; vzhľadom k tomu, že sa jednalo o rozsiahlejšiu rekonštrukciu, kde sa menila kuchyňa, menili sa dva barové pulty, opravovali sa toalety, tak búracie práce trvali vyše týždňa; ďalšie dva týždne trvali murárske práce a iné ďalšie práce sadrokartóny, električka s tým, že štatutárny zástupca žalobcu sa tu niekoľkokrát zastavil; buď ráno alebo poobede po práci, aby skontroloval, či už práce v tejto prevádzkarni prebehli v takom rozsahu, aby bolo možné maľovať; takto sa štatutárny zástupca žalobcu zastavil v prevádzkarni F. - A. približne v období 10 dní, kde bol buď ráno alebo poobede a kontroloval, či už stav prác umožňuje vymaľovanie priestorov; štatutárny zástupca žalovaného ďalej poprel tvrdenia žalobcu o tom, že tento vykonával práce v trvaní štyroch až piatich týždňov a to z toho dôvodu, že reálne tam žalobca odpracoval nanajvýš týždeň, aj to každý deň pracoval dve až tri hodiny“; z výpovede svedkyne F. K. súd prvej inštancie zistil, že „pokiaľ ide o rozsah daných prác, museli pripravovať so žalobcom podklad - stierkovať, nakoľko veľa častí bolo v daných miestnostiach poškodených; jednalo sa o pizzérsku časť, časť vagónu, ako aj prvú časť, kde sa sedí; podklad pod stierkou pritom musí byť hladký; odhadom stierkovali cca 200 - 220 m²; žalobca robil medziokenné časti vo vagóne v časti od plafóna po zem, ktoré boli robené špeciálnym efektom; najskôr museli vyrovnať stenu, táto sa napenetrovala, špachtľami sa následne naniesol efekt a celý sa prebrúsil; následne bol tento efekt namaľovaný špeciálnou farbou a znovu sa jemne zbrúsil; na záver sa dáva na daný podklad jemná tekutina; vo vagóne maľovali akrylátovou farbou; čo sa týka plafónov, vo všetkých častiach ich maľovali bielou farbou; vstupná časť bola stierkovaná aj namaľovaná; šatne boli miestami stierkované, vyspravované a následne boli maľované na bielo; maľovali taktiež dva sklady, chodbu, kuchyňu, spoločenské WC, chodbu, schodište dole až ku kotolni, všetko sa maľovalo bielou farbou; na dvoch miestnostiach - skladoch maľovali aj zárubne, asi 3 alebo 4; ďalej maľovali aj fasádu na terase, ktorá sa maľovala dvakrát, prvýkrát farbou, ktorú si objednal žalovaný, ktorá sa mu nepáčila, preto ju museli premaľovať ďalšou farbou; na terase bola pritom zrnitá

omietka, ktorá sa ťažko maľovala; na terase akrylovali asi 5 kusov hradov; pokiaľ ide o materiál, celý zabezpečoval žalobca; dané práce robili 3 - 4 týždne, pričom robili aj soboty a nedele; robili vtedy, pokiaľ sa dali vykonávať maliarske a iné práce, nakoľko v daných priestoroch sa robili iné práce - napríklad sádrokartónárske a podobne; žalovaný u nich nereklamoval žiadne vady; pokiaľ ide o odmenu, žalovaný mal požiadavku, aby sa zmestili do 5.000,- € s tým, že mu po rozpočítaní povedali, že sa vedia do danej sumy zmestiť; prešli si celé dielo, jednotlivé miestnosti s tým, že žalovaný im v každej miestnosti povedal, čo chcú robiť a oni mu postupne hovorili ceny; celkove to vyšlo na 3.600,- €; písomne si to nedojednali; na prevádzke bol každý deň aj žalovaný, ktorý pozoroval prácu; daná suma, ktorú žalobca požaduje od žalovaného, je adekvátne pre priateľa, avšak inej osobe by určite za dané práce a efekty a materiál vyúčtovali minimálne 8.000,- € až 9.000,- €; žalovaný im zaplatil len 1.080,- € za vymaľovanie kotolne, kuchyne, skladov a prvej miestnosti ako vstupu a šatne; nezaplatil im za pizzersku časť, za pec, za robené efekty, všetky boxy, opravy, ako aj celý vagón; nedokončili dve WC spolu s predsienkou, čo má cca 60 m2, ktoré mali vymaľovať na bielo, čo by predstavovalo hodnotu 120,- €; práce ukončili na základe konfliktu s pani G. - priateľkou žalovaného; večer po konflikte im volal žalovaný a žiadal ich, aby prišli práce dorobiť, preto sa dohodli, že prídu práce dorobiť v pondelok ráno; v pondelok ráno im však volal, že nemusia chodiť, všetko si dorobí sám; svedkyňa má svoju vlastnú firmu - L. G., G. s tým, že niektoré materiály dodávala na danú stavbu ona; niečo si vedel zohnať sám žalobca; následne mala dané práce zúčtovať; so žalovaným volala v pondelok, keď im oznámil, že už nemusia chodiť a povedal jej, aby to všetko zrátala; následne mu volala v pondelok alebo v utorok a hovorila cenu s tým, že žalovaný uviedol, že im nedá ani cent; dôvod jej nepovedal, len sa zasmial do telefónu; z výpovede svedkyne H. G. súd prvej inštancie zistil, že „zástupca žalobcu pán B. prišiel ku nej do kaviarne do Žarnovice a žalovaný sa ho spýtal, či by mu prevádzku F. vymaľoval; bolo to asi v auguste alebo septembri pred 3-4 rokmi dozadu, presné obdobie si už nepamätá; žalobca mu sľúbil, že mu to premaľuje; už predtým u nich robil, preto sa dohodli, že ho budú vyplácať po častiach; vie o tom, že žalovaný mu odovzdával trikrát peniaze, ktorých sumy si však nepamätá, nakoľko je to už dávno; mal však zaplatené aj za to, čo nakoniec nespravil; dorábali im to maliari, ktorí im robili na prevádzke a mali s ním dobré vzťahy; taktiež si následne zohnali maliara, ktorý im to vymaľoval; robili na tom všetci, vrátane svedkyne; zástupca žalobcu žalovanému nikdy nezdokladoval množstvo použitého materiálu na danú prevádzku, nedoručil žalovanému nijaké ocenenie daných prác; nikdy nevideli žiaden materiál, ktorý použil, okrem stierok; pri dojednávani rozsahu prác a ceny nebola prítomná; od žalovaného nepočula, že by sa o nejakej cene so žalobcom dohodli; nevedela sa vyjadriť k tomu, či žalobca vykonával na danej prevádzke aj stierky, vzhľadom k tomu, že žalobca dané práce vykonával skoro ráno alebo večer; so žalovaným žiadali, aby boli použité umývateľné farby, na čo ich pani K. ubezpečila, že robia len s umývateľnými farbami; maliar, ktorý dané priestory maľoval im následne ukázal, že v niektorých častiach sa nejedná o umývateľné farby - napríklad v oboch kuchyniach, skladoch, chodbe; umývateľná farba bola len v miestnosti, kde je pizza pec a na terase, kde bola vymaľovaná len jedna časť; žalobca robil efekty len na prvej miestnosti, z ktorej sa ide do jedálne a v jedálni; jedná sa len o 1 meter na šírku od plafóna dole; žalobca vymaľoval jednu stenu vo vstupnej chodbe, ktorú maľovala pani K.; malá šatňa bola maľovaná obyčajnou bielou farbou aj so stropom; v malej miestnosti robil pán B. efekty s tým, že strop nemaľoval, hoci ho mal maľovať, následne ho domaľoval maliar; ďalšie miestnosti - veľká miestnosť, jedáleň a toalety, tieto pán B. nemaľoval; v miestnosti, kde je pizza pec boli urobené steny pánom B. s efektami a vystriekal sadrokartónový strop na bielo; taktiež namaľoval aj pizza pec na hnedo; obe kuchyne vymaľoval na bielo aj so stropom neumývateľnou farbou; toalety za veľkou jedálňou pán B. vôbec nerobil; vzadu namaľoval úzku chodbu s kotolňou a zrejme aj strop; pokiaľ ide o zárubne, pán B. maľoval len jednu zárubňu pri vstupných dverách do prevádzky, avšak danú zárubňu šmirgľoval pán G.; pokiaľ ide o hrady na terase, žalobca urobil možno vzorky na dvoch kusoch hradov, avšak dané práce neboli „finišné“, neboli dokončené; ďalšie hrady neurobil; v jedálenskej časti spravil len meter efektov od stropu dole a nastriekal sadrokartónový strop na bielo; iné práce nevykonali“.

1.4 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie nie je žaloba žalobcu dôvodná; súd prvej inštancie argumentoval, že „z nesporných skutkových tvrdení strán sporu mal súd za preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo ústnou formou v súlade s § 631 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka; predmetom zmluvy o dielo bol záväzok zhotoviteľa (žalobcu) vykonať maliarske a natieračské práce pre žalovaného v prevádzke F., ktorú mal v prenájme a záväzok žalovaného zaplatiť za vykonanú prácu žalobcovi odmenu; k platnosti danej zmluvy nie je predpísaná písomná forma, čo znamená, že môže byť uzavretá aj ústne, nedostatok písomnej formy ju nerobí neplatnou; podstatnými náležitosťami danej zmluvy o dielo je dohoda o predmete diela, o tom, že dielo bude vykonané na nebezpečenstvo zhotoviteľa, a o tom, že zhotovenie diela

bude odplatné, pričom výška odmeny za zhotovenie diela nemusí byť dohodnutá; predmetná zmluva uzatvorená medzi stranami sporu je zároveň nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko bola uzatvorená medzi dodávateľom (osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti) a spotrebiteľom (osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti); z vykonaného dokazovania mal súd za ustálené, že medzi stranami sporu bola uzatvorená platná zmluva o dielo, nakoľko medzi stranami nebolo sporné, že sa dojednali o podstatných náležitostiach zmluvy, teda o vykonaní diela, ktorého predmetom bolo vymaľovanie priestorov prevádzky žalovaného, ako aj na tom, že za dané dielo zaplatí žalovaný odmenu; vykonaným dokazovaním však nebolo v súdnom konaní ustálené aká dohoda o cene bola medzi zmluvnými stranami dojednaná a aký rozsah prác žalobca pre žalovaného v skutočnosti vykonal; pokiaľ žalobca tvrdil, že boli so žalovaným dohodnutí na úhrade odplaty v sume 3.121,20 €, žalovaný uvedenú skutočnosť v súdnom konaní rozporoval a uvádzal, že odmenu za vykonané dielo v celom rozsahu už uhradil; ani z ďalšieho vykonaného dokazovania oboznámením zápisníc z pojednávania vo veci vedenej Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 24Cb/11/2019, ako aj výsluchom svedkýň F. K. a H. G. nemal súd preukázanú konkrétnu dohodu o cene diela; uvedená dohoda o cene diela nevyplýva tak z výpovedí zástupcu žalobcu, ako aj žalovaného, ktoré boli v tomto súdnom konaní oboznámené zo spisového materiálu v konaní sp. zn. 24Cb/11/2019, ako ani z výpovedí svedkýň H. G. a F. K.; hoci svedkyňa F. K. v tomto konaní pred súdom na pojednávaní dňa 21.04.2022 uviedla, že žalovanému postupne uvádzali ceny za jednotlivé miestnosti, pričom sa dostali na cenu v sume 3.600,- €, uvedené skutočnosti neuvádzala pri svojom výsluchu v konaní sp. zn. 24Cb/11/2019, kde uvádzala len tú skutočnosť, že žalovaný sa informoval na to, či sa zmestia do 5.000,- €, čo mu so žalobcom prisľúbili; v súlade s ustanovením § 634 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je výška ceny dojednaná zmluvou alebo ustanovená osobitnými predpismi, je potrebné poskytnúť primeranú cenu; dohoda o výške ceny za dielo nie je podstatnou náležitosťou zmluvy, pokiaľ nedošlo k dohode o jej výške pri uzavretí zmluvy, objednávateľ je povinný zaplatiť cenu určenú osobitnými predpismi, ak nie je osobitný predpis vydaný, tak primeranú cenu; súd v súdnom konaní nepristúpil k znaleckému dokazovaniu za účelom stanovenia primeranej ceny diela vzhľadom k tomu, že z vykonaného dokazovania nemal preukázaný rozsah vykonaných prác zo strany žalobcu, aj keď v priebehu konania sa strany sporu zhodli na tom, že predmetom diela bolo vykonanie natieračských a maliarskych prác, rozsah vykonaného diela zo strany žalobcu pre žalovaného zostal v súdnom konaní sporný; pokiaľ žalobca tvrdil, že pre žalovaného vykonal všetky dojednané práce okrem malej časti - dve WC s malou predsieňou, ktoré mali byť vymaľované na bielo, žalovaný rozporoval rozsah vykonaného diela a taktiež aj svedkyňa H. G. v konaní pred súdom nepotvrdila dané skutkové tvrdenia žalobcu; skutkové tvrdenia strán sporu sa rozchádzali aj v kvalite použitého materiálu (pokiaľ žalobca uvádzal, že používal výhradne umývateľné farby, žalovaný dané skutkové tvrdenie rozporoval a poukazoval na to, že väčšia časť priestorov bola vymaľovaná nezmývateľnými farbami) v rozsahu stierkovaných priestorov (pokiaľ žalobca poukazoval na to prostredníctvom svedkyne K., že stierkovali 200 - 220 m² priestorov, svedkyňa G. v konaní pred súdom uvádzala, že stierkované boli len malé časti, ktoré boli vyspravené efektom), ako aj ostatných prác (napr. maľovanie hradov - pokiaľ žalobca poukazoval na to, že maľoval 5 ks hradov, žalovaný uvedené tvrdenie rozporoval a poukázal na to, že žalobca robil len vzorky na 2 ks hradov, maľovanie zárubní a pod.); na podklade takto vykonaného dokazovania potom súd nemal za ustálený rozsah vykonaných prác žalobcom a nebolo možné pristúpiť k znaleckému dokazovaniu na určenie primeranej ceny za vykonané dielo; skutkové tvrdenia strán zostali rozporné aj po výsluchu svedkýň F. K. a H. G.; strany sporu ďalšie skutkové tvrdenia nedoplnili; v sporovom civilnom súdnom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada; strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť; následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila; medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba; pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy; dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom civilnom súdnom konaní spočíva v zodpovednosti strany sporu za výsledok súdneho konania; v danom prípade žalobca síce tvrdil, že vykonal pre žalovaného určitý rozsah prác, avšak jeho skutkové tvrdenia neboli dostatočne podporené predloženými dôkazmi; skutkové tvrdenia strán sporu, ako aj vypočutých svedkov v súdnom konaní zostali rozporné, a preto nebolo možné pristúpiť k znaleckému dokazovaniu za účelom zistenia primeranej ceny diela, keďže z vykonaného dokazovania nevyplýval rozsah vykonaných prác, ktoré mali byť ocenené primeranou cenou“; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol.

1.5 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 52 ods. 1, 3 a 4, § 631 Občianskeho zákonníka; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a v spore úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie zo dňa 27.07.2022 (č.l. 162-165 spisu); rozsudok napadol v celom rozsahu; vyjadril názor, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v podrobnostiach argumentoval, že:

(1.1) pokiaľ ide o nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie, súd prvej inštancie nesprávne interpretoval dôkazy smerujúce k ustáleniu výšky dohodnutej ceny za vykonanie predmetného diela ako aj vo vzťahu k ustáleniu rozsahu dohodnutých prác; z vykonaného dokazovania však jednoznačne vyplynula výška dohodnutej kúpnej ceny, pričom uvedené bolo verifikované najmä výsluchom svedkyne F. K., ktorá na pojednávaní dňa 21.04.2022 uviedla, že dohodnutá cena diela bola na sumu 3.121,20 €, a to zohľadňujúc vykonanú prácu, spotrebovaný materiál a vykonané efekty; z výpovede uvedenej svedkyne vyplynulo, že konečná cena diela bola dohodnutá práve podľa predmetného kľúča, resp. vzorca; aj podľa faktúry vystavenej pôvodne na spoločnosť F. A. G. na sumu 3.121,20 € možno (aj keď nepriamo) vyvodiť výšku dohodnutej ceny za vykonanie diela a dohodnutého spôsobu (z ďalších listinných dôkazov jednoznačne vyplynul aj rozsah prác a použitý materiál);

(1.2) nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že výpoveď svedkyne F. K. jej v rozpore s jej výpoveďou v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 24Cb/11/2019, pretože táto výpoveď práve verifikuje skutočnosti tvrdené uvedenou svedkyňou v prejednávacom spore, keď podľa zápisnice zo dňa 21.11.2019 v konaní sp. zn. 24Cb/11/2019 uviedla, že „cena vychádzala z prác, ktoré boli vykonané tak ako prebiehali v reštaurácii F. s tým, že jednotlivé práce boli uvedené vo faktúre; predtým ešte spolu s p. B. normálne komunikovali; keď sa dohadovali o cene, tak p. B. povedal, že dúfa, že to nebude 5.000,- € a ona povedala, že nie, dá mu dobrú cenu, dohodou alebo zľavu); navyše dokazovanie v konaní sp. zn. 24Cb/11/2019 bolo primárne vykonávané vo vzťahu k zisteniu, s kým uzatvoril zmluvu o dielo, t.j. či so žalovaným alebo s právnickou osobou vo vlastníctve žalovaného;

(1.3) súd prvej inštancie sa opomenul vysporiadať s vyjadrením žalovaného na pojednávaní dňa 08.10.2019 v konaní sp. zn. 24Cb/11/2019, kde uviedol, že „maliarske práce si objednal pán A. B. ako súkromná osoba; je pravdou, že v priestoroch prevádzkarne prebiehali maliarske práce, nakoľko išlo o rekonštrukciu tejto prevádzkarne, avšak vylučuje, že by si tieto objednal ako právnická osoba; v prípade, že žalobca túto faktúru opraví a vystaví správne, v čom mu nič nebráni, tak žalovaný nemá problém fakturovanú sumu uhradiť“; teda súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tým, že prečo žalovaný ako zástupca právnickej osoby v konaní sp. zn. 24Cb/11/2019 nerozporoval sumu uvedenú na vystavenej faktúre, t.j. nerozporoval dohodnutú cenu diela, ako ani žalovaný nerozporoval vykonané maliarske práce;

(1.4) výpoveď svedkyne H. G. zo dňa 31.05.2022, ktorá mala poprieť dohodu o cene dojednaných prác (a teda aj fakticky vyvrátiť svedeckú výpoveď F. K.) považoval vo vzťahu k vyvráteniu, resp. k preukázaniu výšky dohodnutej ceny ako aj dojednanému rozsahu prác za irelevantnú, a to vzhľadom na to, že ako uviedla samotná svedkyňa na pojednávaní dňa 31.05.2022, táto nebola prítomná pri dojednávaní rozsahu prác a cene; nie je teda celkom logické a správne, aby zo strany žalovaného došlo ku kvalifikovanému popretiu predložených skutočností (a produkovaných prostriedkov procesného útoku) na základe prostriedkov procesnej obrany žalovaného (v tomto prípade výsluchu svedkyne H. G.), z ktorých ani žiadnym spôsobom nevyplývajú kvalifikované námietky vo vzťahu k nim produkovaným a preukazovaným skutočnostiam (nie je možné, aby výpoveď svedkyne H. G. vyvrátila výpoveď svedkyne F. K. a predložené ďalšie listinné dôkazy za stavu, keď svedkyňa H. G. sama uviedla, že nebola pri tom, ako sa dohadovala cena diela a rozsah prác ani o tom nemá vedomosť);

(1.5) z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynul rozsah dohodnutých prác vykonaných v prospech žalovaného, pričom uvedené bolo verifikované najmä, nie však výlučne (a) výsluchom svedkyne F. K., (b) predloženou fotodokumentáciou zo strany svedkyne F. K. a (c) listinnými dôkazmi obsiahnutými v pripojenom súdnom spise konania sp. zn. 24Cb/11/2019; okrem toho spochybňuje samopnú vierohodnosť svedkyne H. G., a to vzhľadom na to, že táto očividne na pojednávaní dňa

31.05.2022 nehovorila pravdu a vypovedala zjavne nepravdu, keď tvrdila, že nemala vedomosť o podmienkach platby a podmienkach rozsahu vykonania diela, pretože na pojednávaní dňa 09.01.2020 v konaní sp. zn. 24Cb/11/2019 uviedla, že „bola osobne prítomná aj rokovaní, kde sa dohadovali podmienky platby s tým, že výslovne požadovali od p. B., aby im boli popredkladané bločky za jednotlivý dodávaný materiál s tým, že vôbec nepožadovali, aby bola vystavená faktúra a keď sa to maľovalo, tak si povedali, čo sa ide robiť“; súd prvej inštancie pri vyhodnocovaní svedeckej výpovede H. G. opomenul (na rozdiel od svedkyne F. K.) porovnať jej svedeckú výpoveď v konaní sp. zn. 24Cb/11/2019 a následne vyhodnotiť jej generálnu relevantnosť a vierohodnosť a z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, prečo súd prvej inštancie uprednostnil výpoveď svedkyne H. G. pred výpoveďou F. K. (so zreteľom na to, že táto je osoba podnikajúca v jednoduchých stavebných prácach a dokončovacích stavebných prácach);

(2.1) pokiaľ ide o nesprávne právne posúdenie veci a porušenie práva na spravodlivý proces súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil, keď uzavrel, že dohoda o cene medzi ním a žalovaným nemohla byť dohodnutá tvrdeným a preukazovaným spôsobom, t.j. podľa vykonaných prác, hodnoty materiálu a vykonaných efektov);

(2.2) poukázal na právny názor v rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/376/2009 zo dňa 14.06.2012, podľa ktorého „zmluvné strany si dohodli v zmluve o dielo cenu diela tak, že ňou bude suma, ktorú objednávateľ ponechá zhotoviteľovi diela po konečnom zúčtovaní nákladov a zisk, ktorý sa podľa dohody strán vypočíta podľa presne dohodnutého vzorca; na účely výpočtu ceny diela sa zmluvné strany dohodli aj na tom, čo budú považovať za úhradu priamych nákladov; dohodnutý spôsob určenia konečnej ceny diela je neobvyklý, resp. uvedený spôsob určenia ceny nevymedzuje, ktoré náklady, akým spôsobom a v akej výške sa majú zahrnúť do výpočtu konečnej ceny diela; v danom prípade, aj keď zmluvnými stranami dohodnutý spôsob určenia konečnej ceny zjavne nezohľadňuje všetky náklady, t.j. nepriame náklady, ktoré neboli zahrnuté do rozpočtu ceny diela podľa zmluvy, ktoré by mohli mať dosah na výslednú cenu diela z ekonomického hľadiska, ide o spôsob určenia ceny diela do takej miery určitý, že na jeho základe zmluvné strany môžu dohodnutú cenu diela vypočítať; do vzorca pre výpočet zisku možno dosadiť príslušné veličiny, keďže tieto sú známe, a následne určiť aj výšku ceny diela ako sumu ponechanú zhotoviteľovi na úhradu priamych nákladov a zisku“; v tomto smere sa odvolal aj na právny názor prezentovaný v rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/479/2016 zo dňa 13.09.2017, podľa ktorého „podstatné náležitosti zmluvy o dielo tvoria dohoda o predmete zmluvy a o poskytnutí ceny za dielo; výška ceny nie je podstatnou náležitosťou zmluvy, bez ktorej by k uzavretiu zmluvy nedošlo; cena diela predstavuje odplatu za predmet zmluvy v peniazoch a vyjadruje ekvivalentnosť zmeny diela za peniaze; stanovuje sa predovšetkým na základe dohody účastníkov zmluvy alebo na základe zvláštneho predpisu, a to uvedením peňažnej sumy, prípadne iným spôsobom, ktorým ju možno nepochybne určiť; výška ceny diela môže byť dohodnutá už pri uzatvorení zmluvy; nie je ale vylúčené, aby k dohode o výške ceny došlo až po vykonaní diela; ak nebola výška ceny takto určená, prípadne ak nebola určená platne, je objednávateľ povinný poskytnúť cenu primeranú; podstatnou náležitosťou zmluvy je teda vykonanie diela za odplatu; určenie výšky ceny diela, prípadne platnosť tohto dojednaní, však predpokladom uzatvorenia zmluvy nie je“;

(2.3) navyše súd prvej inštancie pri rozhodovaní opomenul možnosť aplikácie ustanovenia § 636 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak cenu pri uzavretí zmluvy nemožno dojednať pevnou sumou, musí sa určiť aspoň odhadom; ak zhotoviteľ dodatočne zistí, že bude treba cenu určenú odhadom podstatne prekročiť, je povinný na to objednávateľa bez meškania písomne upozorniť a oznámiť mu novú určenú cenu; inak nemá právo za zaplatenie rozdielu v cene; z uvedeného vyplýva, že cena diela sa určuje odhadom vtedy, keď cenu pri uzavretí zmluvy nemožno dojednať pevnou sumou a objednávateľ trvá na určení ceny pevnou sumou; ak pevná suma nemôže byť z objektívnych dôvodov stanovená, nastupuje určenie ceny odhadom; pri stanovení ceny diela odhadom zhotoviteľ vylučuje riziko, že dielo vykoná za vyššie náklady, než ktoré predvídal v dobe uzavretia zmluvy; v tomto smere poukázal na argumentáciu (skutkovú i právnu) v rozhodnutí Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/162/2012 zo dňa 31.01.2013, podľa ktorého „z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že H. M. sa zaviazal opraviť motorové vozidlo, avšak cena tohto diela pri odovzdaní motorového vozidla do opravy, dohodnutá nebola; z vyjadrenia H. M. vyplynulo, že nebolo zrejmé, aké vady motorové vozidlo má pri prevzatí do opravy a preto cenu opravu nebolo možné stanoviť; aj na takýto prípad pamätá Občiansky zákonník v ustanovení § 636; podľa § 636 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak cenu pri uzavretí zmluvy nemožno dojednať pevnou sumou, musí sa určiť aspoň odhadom; ak zhotoviteľ dodatočne zistí, že bude treba cenu určenú odhadom podstatne prekročiť, je povinný na to objednávateľa bez meškania písomne upozorniť a oznámiť mu novú určenú cenu, inak nemá právo na zaplatenie rozdielu v cene; objednávateľ je oprávnený po oznámení novourčenej ceny od zmluvy odstúpiť, ak od zmluvy odstúpi, je povinný

zaplatiť zhotoviteľovi sumu, pripadajúcu na vykonanú prácu a vzniknuté náklady podľa pôvodne určenej ceny len pokiaľ mal z čiastočného plnenia zmluvy majetkový prospech; odstúpením od zmluvy nie je dotknuté právo objednávateľa na náhradu škody“; preto v prípade, ak by naozaj súd prvej inštancie nemal preukázanú výšku ceny diela ako aj spôsob jej dojednania s poukazom na ustanovenie § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka možno cenu diela (na základe vykonaného dokazovania) ustáliť aj s poukazom na ustanovenie § 636 ods. 1 Občianskeho zákonníka;

(2.4) vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj celý postup súdu prvej inštancie považuje napadnuté rozhodnutie za arbitrárne; k základným právam účastníka konania obsiahnutých v práve na spravodlivý proces, patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené; súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia reagovať na každý argument strany, musí však reagovať na zásadnú (relevantnú) námietku, inak je rozhodnutie arbitrárne (svojvoľné); napadnutý rozsudok považoval za nedostatočne odôvodnený v rozpore s ustanovením § 220 C.s.p.;

(2.5) súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces aj v tom, keď skonštatoval, že nepredložil dôkazy verifikujúce výšku dohodnutej ceny a rozsah vykonaných prác s odôvodnením, že po výsluchu H. G. zostali dotknuté veci sporné, t.j. podľa súdu prvej inštancie neunesol dôkazné bremeno; v tejto súvislosti poukázal na to, že z konania sp. zn. 24Cb/11/2019 ako aj z predložených listinných dôkazov jednoznačne vyplynulo, aké práce vykonal, v akom rozsahu, aký materiál použil a aká bola hodnota diela (pričom súd prvej inštancie na tieto listinné dôkazy žiadnym spôsobom nereflektoval);

(2.6) argumentačne sa v tomto smere odvolal aj na skutkovo obdobnú situáciu a právny názor prezentovaný v uznesení Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/63/2018 zo dňa 20.02.2019, podľa ktorého „v prerokúvanej veci podľa odvolacieho súdu žalobkyňa v každom prípade učinila zadosť svojmu bremenu tvrdenia; vo svojej žalobe žalobkyňa celkom jasne predniesla, že pre žalovanú vykonala dielo pozostávajúce z montáže plastových okien a dverí s podrobne vymedzeným príslušenstvom (parapety, žalúzie, sieťky), pričom ku každej časti uviedla aj cenu, na ktorú jej podľa nej vznikol nárok; takto opísané rozhodujúce skutočnosti podľa odvolacieho súdu zodpovedajú požiadavke čl. 8 základných princípov, ako aj § 79 ods. 1 O.s.p. a § 132 C.s.p.; svedčí o tom aj okolnosť, že súd prvej inštancie postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p. ani podľa § 129 C.s.p. nevyzval žalobkyňu na odstránenie nedostatkov jej žaloby, takže ju sám nepovažoval za neúplnú v zmysle citovaných ustanovení; povinnosť predniesť rozhodujúce skutočnosti pritom v zásade nemožno „prepínať“, takže od žalobcu v zásade nemožno žiadať, aby doslovne odpisoval obsah jednotlivých listinných dôkazov; podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu totiž prílišný formalizmus pri posudzovaní procesných úkonov a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam na ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu; podstatné teda je predovšetkým to, aby opísanie rozhodujúcich skutočností bolo zrozumiteľné a dostatočne individualizovateľné; ustanovenie § 132 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na listinné dôkazy, nemožno vykladať tak, že by obsah každého listinného dôkazu mal byť doslovne prepísaný do žaloby; od súdu možno očakávať minimálnu myšlienkovú aktivitu spočívajúcu v pochopení významu obsahu žalobného prednesu a jeho konfrontácii s vykonanými dôkazmi; ako už bolo uvedené, povinnosťou žalobkyne bolo tvrdiť len tie skutočnosti, ktoré jej nárok zakladajú, resp. podporujú; žalobkyňa svoj nárok uplatňovala ako nárok na zaplatenie ceny diela podľa § 634 Občianskeho zákonníka; podľa § 631 Občianskeho zákonníka sa zmluvou o dielo zaväzuje objednávateľovi zhotoviteľ diela, že za dojednanú cenu vykoná dielo na svoje nebezpečenstvo; podľa § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak nie je výška ceny dojednaná zmluvou alebo ustanovená osobitnými predpismi, treba poskytnúť primeranú cenu; ak cenu pri uzavretí zmluvy nemožno dojednať pevnou sumou, musí sa určiť aspoň odhadom; ak zhotoviteľ dodatočne zistí, že bude treba cenu určenú odhadom podstatne prekročiť, je povinný na to objednávateľa bez meškania písomne upozorniť a oznámiť mu novourčenú cenu; inak nemá právo na zaplatenie rozdielu v cene (§ 636 ods. 1 Občianskeho zákonníka); podstatnou náležitosťou obsahu zmluvy o dielo je teda stanovenie jej odplatnosti, nie určenie ceny diela; povinnosť určiť pevnú cenu alebo cenu určenú aspoň odhadom je daná vtedy, keď sa takéto určenie so zreteľom na vôľu zmluvných strán stane podstatnou náležitosťou zmluvy o dielo, bez ktorej by k uzavretiu zmluvy nedošlo (porovnaj uznesenia NS SR sp. zn. 3Cdo/305/2008 a sp. zn. 3Cdo/92/2017); nárok zhotoviteľa na zaplatenie ceny diela teda nepredpokladá tvrdenie a dokázanie dohody o cene diela, pretože v takom prípade zhotoviteľovi podľa § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka patrí nárok na primeranú cenu; žalobkyňa tak podľa už uvedeného nebola povinná ani v žalobe, ani za konania prednášať skutkové tvrdenia týkajúce sa dohodnutia ceny, a nebolo ani jej povinnosťou tieto tvrdenia dokazovať, pretože tieto tvrdenia nie sú podľa hypotézy § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka rozhodné pre vznik jej nároku na cenu diela“.

(3) na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v zmysle vyhovenia žalobe v plnom rozsahu alebo aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 24.08.2022 (č.l. 175 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu žalobcu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a s jeho odôvodnením sa stotožňuje; odvolanie žalobcu považoval za nedôvodné; súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku vysporiadal s relevantnými tvrdeniami žalobcu podstatnými pre správne a zákonné rozhodnutie vo veci, v dôsledku toho žalovaný nepovažuje odvolanie žalobcu za dôvodné; zotrval na svojej argumentácii, že suma odplaty žalobcu nebola stranami sporu dohodnutá; svedkyňa G. v konaní uviedla, že nikdy nebol zo strany žalobcu predložený žiadny dodací list, čo sa týka množstva použitého materiálu; žalovanému naozaj nie je zrejmé, za čo by mal žalobcovi ešte zaplatiť; bolo úlohou žalobcu, aby preukázal výšku právneho nároku, ktorý si podanou žalobou uplatňoval; výška žalobcom uplatneného nároku nebola v konaní ničím preukázaná; túto výšku by nepreukázalo ani prípadné znalecké dokazovanie, pretože znalecké dokazovanie nebolo možné z objektívnych dôvodov ani vykonať; v konaní totiž nebol medzi stranami sporu ustálený rozsah prác, ktoré mal žalobca vykonať, sporná bola aj ich kvalita a navyše žalovaný v konaní tvrdil a potvrdila to aj svedkyňa G., že priestor bol už viackrát premaľovaný; za takéhoto stavu nemal znalec čo posudzovať; na základe uvedeného žalovaný navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

2.3 Žalobca ani žalovaný sa viac v odvolacom konaní nevyjadrili.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanom spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 ods. 1 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby žalobcu, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.5.1 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanom spore boli splnené zákonné podmienky na zamietnutie žaloby žalobcu; pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový stav veci,

ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní tak nebolo potrebné opakovať ani doplňovať dokazovanie (§ 384 C.s.p.); v odvolacom konaní zostalo ťažiskovo sporné posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že v konaní nie sú splnené podmienky na vyhovie žalobe žalobcu.

4.5.2 Z obsahu spisu a napadnutého rozsudku vyplýva, že podľa nesporných skutkových tvrdení strán a vykonaného dokazovania žalovaný ako objednávateľ (súčasne v postavení spotrebiteľa) na jednej strane a žalobca ako zhotoviteľ na strane druhej uzavreli v septembri 2018 zmluvu o dielo, predmetom ktorej bolo vykonanie maliarskych prác zo strany žalobcu v budove žalovaného súp. č. XXX v k.ú. E. (reštaurácia F.). Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca začal vykonávať dielo a že žalovaný zaplatil žalobcovi z titulu ceny diela sumu 1.080,- €. Medzi stranami zostala sporná pravdivosť tvrdenia žalobcu, že cena diela bola dohodnutá „podľa vykonaných prác“ ako aj samotný rozsah a kvalita skutočne vykonaného diela, pretože žalovaný poprel uzavretie takejto dohody o cene diela ako aj tvrdený rozsah žalobcom vykonaných maliarskych prác na diele. Za účelom preukázania svojho tvrdenia (bremeno tvrdenia) o uzavretí dohody o cene diela a o rozsahu skutočne vykonaných maliarskych prác na diele žalobca navrhol vykonanie dokazovania (dôkazné bremeno) pripojením spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 24Cb/11/2019 a oboznámením jeho obsahu, výpoveďou svedkyne F. K., predloženou fotodokumentáciou diela zo strany svedkyne a znaleckým dokazovaním. Žalovaný v rámci procesnej obrany vo vzťahu k popretiu tvrdeného rozsahu skutočne vykonaných maliarskych prác na diele navrhol vykonať výsluch svedkyne H. G.. Súd prvej inštancie vykonal navrhnuté dokazovanie (okrem znaleckého dokazovania) a dospel k záveru, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie o dohode o cene diela ani rozsah skutočne vykonaných maliarskych prác na diele. Nevykonanie znaleckého dokazovania súd prvej inštancie odôvodnil v podstate nedostatočným zistením rozsahu a kvality vykonaných prác zo strany žalobcu.

4.5.3 Preskúmaním veci sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej spore sa žalobcovi nepodarilo preukázať pravdivosť jeho tvrdenia o uzavretí dohody o cene diela „podľa vykonaných prác“ a ani preukázať rozsah skutočne vykonaných maliarskych prác na diele zo strany žalobcu. Záver súdu prvej inštancie o platnom uzavretí ústnej zmluvy o dielo považuje odvolací súd tiež za správny, pretože absencia dojednania o cene diela nespôsobuje neplatnosť zmluvy o dielo. Žalobca v podanej žalobe okrem tvrdenia o uzavretí samotnej zmluvy o dielo v septembri 2018 spolu s uvedením jej predmetu, tvrdenia o zaplatení časti ceny diela v sume 1.080,- € a všeobecného tvrdenia o preukázaní jeho nároku v konaní sp. zn. 24Cb/11/2019, neponúka žiadne konkrétne skutkové tvrdenia o spôsobe uzavretia tvrdenej dohody o cene diela a ani presne nešpecifikuje rozsah skutočne vykonaných maliarskych prác na diele. Preto aj podľa odvolacieho súdu na popretie skutkových tvrdení žalobcu postačovalo tvrdenie žalovaného v odpore, že k uzavretiu dohody o cene diela medzi stranami nedošlo. Keď potom žalobca v priebehu sporu produkoval skutkové tvrdenie o tom, že medzi stranami došlo k uzavretiu dohody o cene diela „podľa vykonaných prác“, jej uzavretie podľa názoru odvolacieho súdu nepreukázal, pretože dôkazom o jej uzavretí mala byť podľa žalobcu výpoveď svedkyne F. K., z ktorej však vyplynul len záver, že žalovaný sa dopytoval, či cena prác nepresiahne konkrétnu sumu (5.000,- €), z čoho samo osebe nemožno vyvodit' dohodu o cene diela „podľa vykonaných prác“. Napriek tvrdeniu o dohode o cene diela „podľa vykonaných prác“, tieto žalobca v priebehu konania žiadnym spôsobom nedokladoval, preto zostal nepreukázaný aj rozsah skutočne vykonaných prác a množstva použitého materiálu. Rozsah skutočne vykonaných prác nevyplýva ani z výpovede svedkyne F. K., pretože tento nie je podporený žiadnym iným dôkazom (napr. o nákupe materiálu, rozpisom vykonaných prác podľa jednotlivých dní a podobne), pričom ako konštatoval aj súd prvej inštancie (najmä bod 14 odôvodnenia napadnutého rozsudku), rozsah skutočne vykonaných prác podľa výpovede uvedenej svedkyne sa líšil v porovnaní s výpoveďou svedkyne H. G.. Žalobca nesplnil svoju povinnosť vydať žalovanému potvrdenie o prevzatí objednávky podľa § 632 Občianskeho zákonníka, ktorá má síce len poriadkový charakter a nemá vplyv na platnosť samotnej zmluvy o dielo, nevydanie potvrdenia má však procesný dôsledok spočívajúci v povinnosti žalobcu (zhotoviteľa) preukázať ním tvrdené údaje, ktoré mali byť obsiahnuté v potvrdení o prevzatí objednávky (čo žalobca nesplnil). Vo všeobecnosti sa posúdenie otázok, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, odvíja od hmotného práva; platí pritom, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore; bremeno tvrdenia je pritom v korelácii s bremenom popretia tvrdení protistrany; sporové konanie je konaním kontradiktórnym, čo znamená, že tá strana

sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže.

4.5.4 Nakoľko žalobca nepreukázal uzavretie dohody o cene diela dospel súd prvej inštancie k správne záveru, že do úvahy prichádzala len primeraná cena podľa § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V prejednávanom spore síce žalobca splnil svoju povinnosť tvrdenia (že mu žalovaný neuhradil celú cenu diela za vykonané maliarske práce na základe ústne uzavretej zmluvy o dielo), ale nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť, keď nenavrhol vykonanie takých dôkazov, ktoré by boli spôsobilé preukázať rozsah skutočne vykonaných prác a ich kvality ako aj použitého materiálu za účelom stanovenia (aspoň) primeranej ceny diela, keďže táto nevyplývala z uzavretej dohody zmluvných strán (§ 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V tomto smere ani podľa odvolacieho súdu neboli splnené podmienky na nariadenie znaleckého dokazovania, ktoré navrhol žalobca vo vyjadrení zo dňa 01.12.2021, pretože zo strany žalobcu nebol preukázaný rozsah skutočne vykonaných maliarskych prác na diele, množstvo použitého materiálu ani kvalita prác; podľa odvolacieho súdu zistenie rozsahu maliarskych prác nemožno prenášať na znalca, pretože úlohou znalca nie je zisťovanie skutkového stavu vecí (znalec len posudzuje odborné otázky nevyhnutné pre rozhodnutie týkajúce sa zisteného skutkového stavu, na zodpovedanie ktorých sú potrebné odborné znalosti, resp. vedecké poznatky). Preto súd prvej inštancie aj podľa odvolacieho súdu žalobu žalobcu správne ako nedôvodnú zamietol.

4.5.5 Pokiaľ ide o konkrétnu odvolaciu argumentáciu žalobcu (§ 387 ods. 3 C.s.p.) odvolací súd udáva, že:

(1.1) sa nestotožňuje s názorom žalobcu ohľadne nesprávnych skutkových zistení súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov; žalobca vyjadril názor, že bola preukázaná dohoda so žalovaným o cene diela „podľa vykonaných prác“, pričom tento záver ťažiskovo vyvodil z výpovede svedkyne F. K.; hoci uvedená svedkyňa v rámci svojej výpovede uviedla, že cena diela vychádzala z prác, ktoré boli vykonané, toto tvrdenie nie je v súlade s ostatným vykonaným dokazovaním, pretože okrem toho, že toto tvrdenie žalovaný poprel, ani samotný žalobca v konaní neprodukoval dôkazy, na základe ktorých by bolo možné presne stanoviť rozsah skutočne vykonaných maliarskych prác na diele a presné množstvo spotrebovaného materiálu; takýmto dôkazom nie je sama osebe ani faktúra č. 201800012 zo dňa 01.10.2018, ktorá sa nachádza v spise sp. zn. 24Cb/11/2019 a ani fotodokumentácia predložená svedkyňou F. K. na pojednávaní dňa 21.04.2022, z ktorých nevyplývajú také konkrétne údaje, ktoré by mohli byť objektívne overiteľné (navyše samotná výpoveď svedkyne bola ohľadne rozsahu skutočne vykonaných maliarskych prác spochybnená svedkyňou H. G.);

(1.2) na skutkové zistenia súdu prvej inštancie v prejednávanom spore nemá vplyv postoj žalovaného v konaní sp. zn. 24Cb/11/2019 (F. - A., G.) k faktúre č. 201800012 zo dňa 01.10.2018 na sumu 3.121,20 €, pretože v uvedenom spore sa primárne riešila otázka danosti pasívnej vecnej legitímácie žalovaného (F. - A., G.) v spore a nebola riešená otázka danosti nároku žalobcu, ktorý uplatnil v prejednávanom spore;

(1.3) súd prvej inštancie správne vyhodnotil a vzal do úvahy výpoveď svedkyne H. G. (rovnako ako výpoveď svedkyne F. K.); pri hodnotení výpovede svedkyne H. G. nebolo podľa odvolacieho súdu právne významné, že svedkyňa F. K. sa ako spoločníčka a konateľka obchodnej spoločnosti podieľa na podnikaní (okrem iných) aj v predmetoch podnikania (a) uskutočňovanie stavieb a ich zmien a (b) dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov, preto by mala byť podľa žalobcu kvalifikovanejšia vypovedať o predmete konania, pretože predmetom výsluchu boli len skutočnosti, ktoré je spôsobilý vnímať aj človek bez špeciálnych zručností a skúseností (jednoduchý popis, ktoré časti diela boli žalobcom vykonané); preto aj svedkyňa H. G. bola podľa odvolacieho súdu spôsobilá vypovedať o skutočnostiach, ktoré vnímala vlastnými zmyslami o predmete konania (rovnako ako svedkyňa F. K.); obidve svedkyne sú pritom v blízkom vzťahu k žalobcovi, resp. konateľovi žalobcu (F. K.), resp. k žalovanému (H. G.), čo bolo tiež potrebné vziať do úvahy pri hodnotení ich výpovedí; súčasne pri hodnotení výpovede svedkyne F. K. bolo potrebné vziať do úvahy aj skutočnosť, že jej ťažiskovú výpoveď o dohode o cene diela „podľa vykonaných prác“ nebola podporená inými dôkazmi zo strany žalobcu, ktoré by preukazovali presný rozsah vykonaných maliarskych prác na diele a množstvo použitého materiálu; súčasne námietku ohľadne rozporov vo výpovedi svedkyne H. G. oproti konaniu sp. zn. 24Cb/11/2019 nevyhodnotil odvolací súd ako dôvodnú, pretože v prejednávanom spore svedkyňa vypovedala, že nebola prítomná pri rokovaní o cene diela a o cene diela jej nehovoril ani žalovaný, keď v konaní sp. zn. 24Cb/11/2019 vypovedala, že bola prítomná pri rokovaní o podmienkach platby, v čom vidí odvolací súd rozdiel oproti dohode o cene;

(2) sa nestotožňuje s názorom žalobcu ohľadne nesprávneho právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie; žalobca v podanom odvolaní ťažisko namietal, že súd prvej inštancie v právnom posúdení pochybil, keď nepristúpil k stanoveniu ceny diela odhadom v zmysle § 636 ods. 1 Občianskeho zákonníka; s touto námietkou sa odvolací súd nestotožňuje, pretože zo skutkových tvrdení strán ani z vykonaného dokazovania vôbec nevyplýva, že by strany pri uzavretí zmluvy o úvere, resp. neskôr počas jej trvania uvažovali o určení ceny diela odhadom, prípadne že by samotný objednávateľ (žalovaný) trval na určení ceny diela odhadom; preto odvolacia argumentácia žalobcu v podanom odvolaní a poukaz na viaceré rozhodnutia súdov v tomto smere nedopadá na zistený skutkový stav v prejednávanom spore;

(3.1) sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces; žalobca v podanom odvolaní považoval napadnutý rozsudok za arbitrárny a nedostatočne odôvodnený, čím malo dôjsť zo strany súdu prvej inštancie k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces; odvolací súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie pre porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. ako sa toho domáhal žalobca v podanom odvolaní; na rokovaní občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sa uskutočnilo dňa 03.12.2015, bolo prijaté stanovisko, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku; výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku“; toto stanovisko bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016 pod č. 2; z uvedeného stanoviska pre účely odvolacieho konania za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 vyplýval záver, že k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom v dôsledku nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu s dôsledkom vzniku povinnosti odvolacieho súdu zrušiť takéto rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 mohlo dôjsť len výnimočne v prípadoch, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, t.j. v prípadoch, keď z rozhodnutia nemožno vôbec zistiť dôvody, na základe ktorých súd v konkrétnej veci rozhodol; v právnych pomeroch Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 predstavuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia v odôvodnených prípadoch porušenie práva strany na spravodlivý proces a preto bude predmetné stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj naďalej použiteľné; preskúmaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolania žalobcu dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok obsahuje uvedenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k nedôvodnosti uplatneného nároku žalobcu, preto v prejednávanom spore neboli splnené výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku nemôže vyplývať len zo samotného nesúhlasu žalobcu s rozhodnutím súdu prvej inštancie a jeho dôvodmi;

(3.2) pokiaľ porušenie svojho práva na spravodlivý proces videl žalobca aj v tom, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní neprihliadol na to, že žalobca preukázal aké práce vykonal, v akom rozsahu, aký materiál použil a aká bola hodnota diela, preto mal pristúpiť aspoň k určení primeranej ceny diela v zmysle § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tieto námietky z hľadiska obsahu spadajú pod odvolací dôvod nesprávnych skutkových zistení, resp. nesprávneho právneho posúdenia veci (pozri časť 1.1 až 2 bodu 4.5.5 odôvodnenia rozsudku).

4.6 Na základe uvedeného súd prvej inštancie správne žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby ako vecne správny potvrdil.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov ako aj jeho právne posúdenie vo vzťahu k nepreukázaniu dohody o cene diela a nepreukázaniu rozsahu skutočne vykonaných prác na diele však považuje odvolací súd za správne a obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa ich podľa odvolacieho súdu žalobcoví nepodarilo spochybniť (body 4.4 až 4.5.5 odôvodnenia); odvolací súd nezistil ani tvrdené porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces, pretože odôvodnenie napadnutého rozsudku poskytuje odpovede na zásadné otázky predmetu sporu, preto odvolací súd nepokladá napadnutý rozsudok na nepreskúmateľný v zmysle R 2/2016 (bod 4.5.5 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu (prvý výrok) ako vecne správne potvrdil.

8. Odvolací súd na základe podaného odvolania a súčasne ako závislý výrok (§ 379 písm. a/ C.s.p.) preskúmal aj výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania (druhý výrok) a dospel k záveru o nevyhnutnosti jeho zmeny podľa § 388 C.s.p., podľa ktorého odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie; súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. správne podľa výsledku konania priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie plne úspešnému žalovanému v plnom rozsahu (100 %); nakoľko však vo výroku o trovách konania súd prvej inštancie nevyjadril povinnosť nahradiť trovy konania, zostal výrok o trovách konania v tejto podobe nevykonateľný; preto bolo podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné tento výrok z formálnych dôvodov zmeniť a uložiť žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalovaného pred súdom prvej inštancie rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal mu odvolací súd proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

11. Rozsudok bol písomne vyhotovený v predĺženej lehote podľa § 223 ods. 3 C.s.p. v spojení s § 378 ods. 1 C.s.p.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.